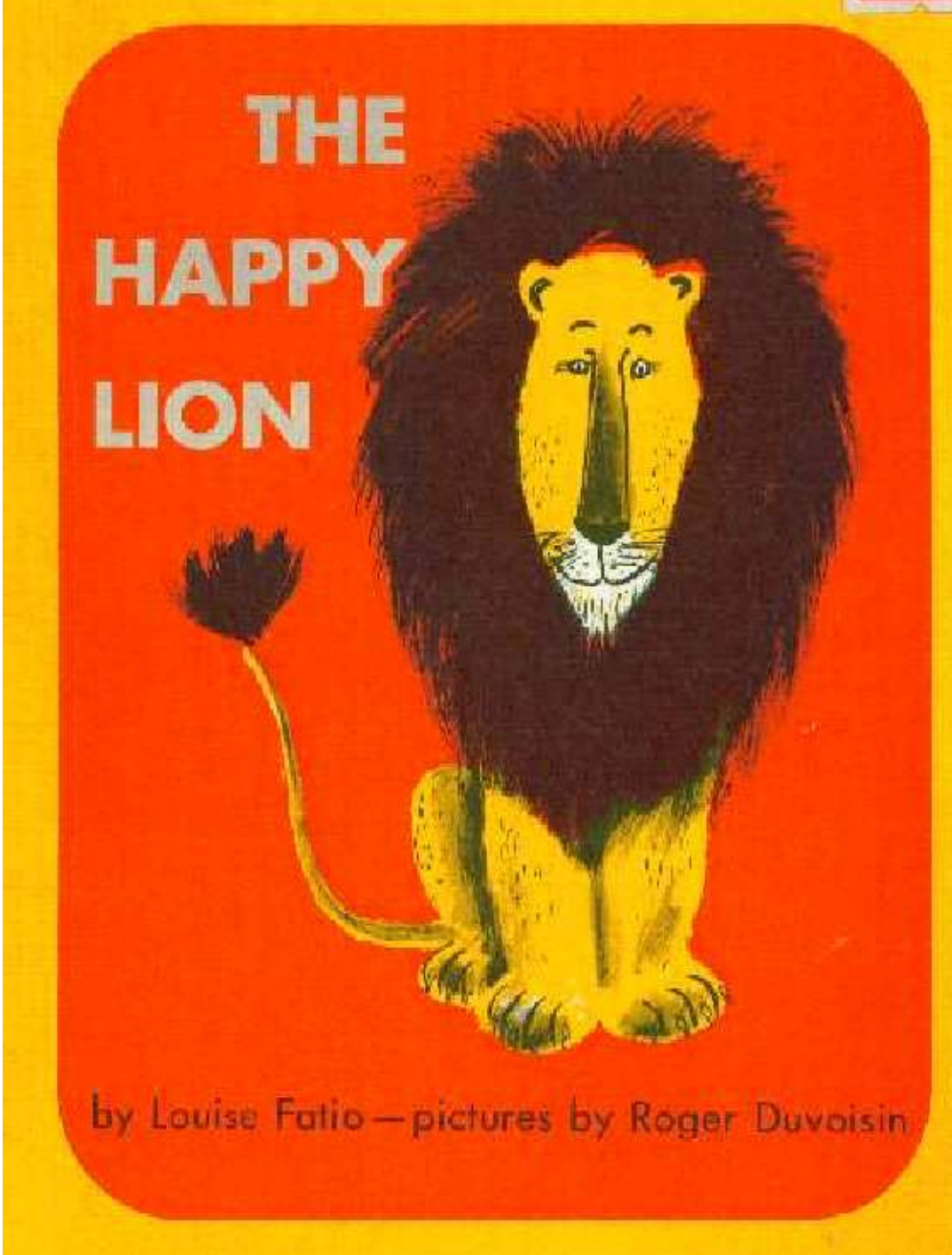

సరదా సింహం

లూయీ ఫాషియో, బొమ్మలు: రోజర్ దువోయిసిన్

తెలుగు: కె. సురేష్

There was once a very happy lion.

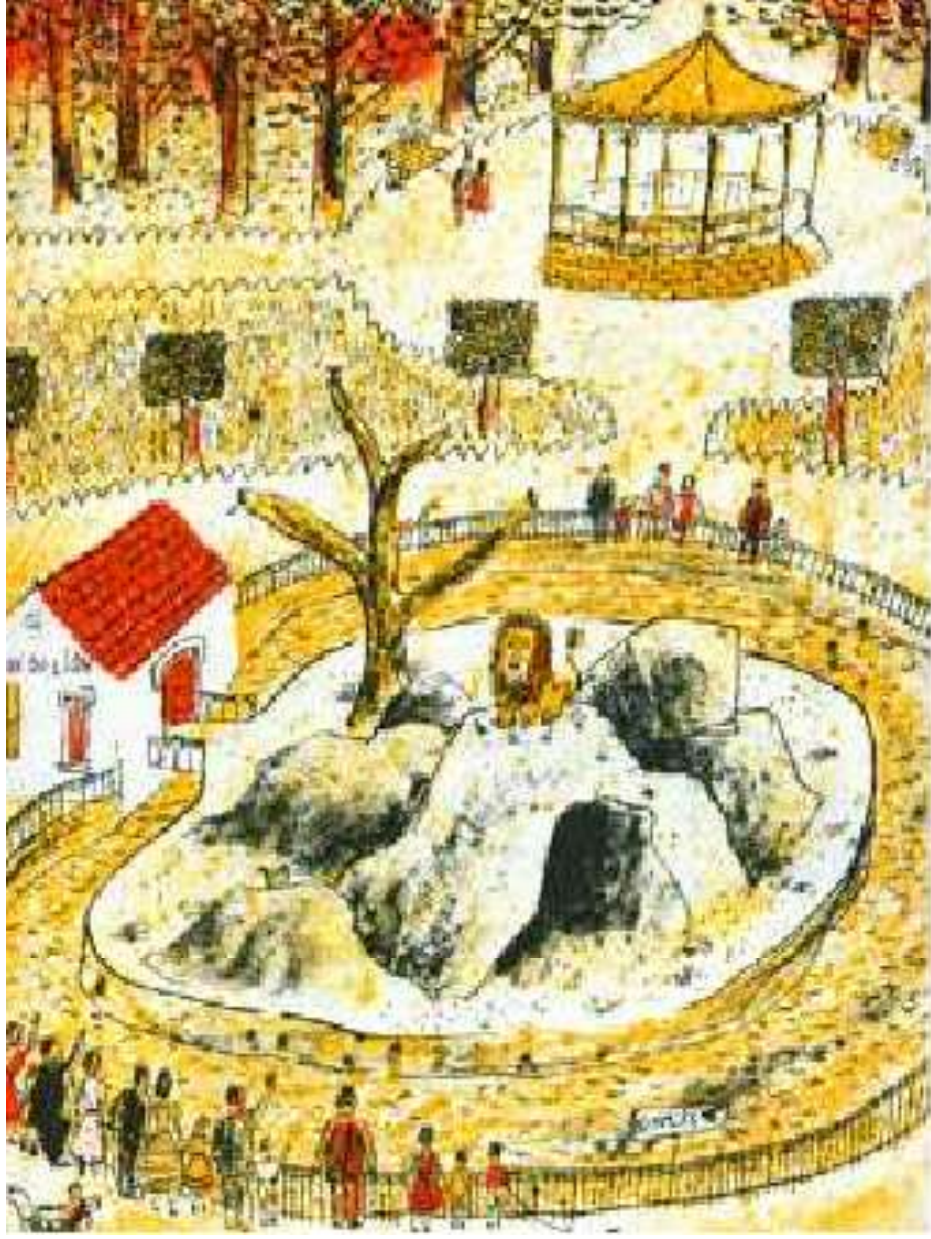
అనగా అనగా ఒక సరదా సింహం ఉండేది.

His home was not the hot and dangerous plains of Africa where hunters lie in wait with their guns; it was a lovely French town with brown tile roofs and gray shutters.

దాని ఇల్లు వేడిగా ఉండే, తుపాకులతో వేటగాళ్లు పొంచి ఉండే ప్రమాదకరమైన మైదానాల ఆఫ్రికా కాదు. అది ఫ్రాన్స్ లో ఒక అందమైన నగరంలో, బూడిదరంగు తలుపులతో, గోధుమ పెంకుల కప్పుతో ఉన్న ఇంటిలో ఉంటోంది.

The happy lion had a house in the town zoo, all for himself, with a large rock garden surrounded by a moat, in the middle of a park with flower beds and a bandstand.

ఆ నగరంలోని జంతుప్రదర్శన శాలలో ఆ సింహం ఉంటోంది. దానికోసమే కేటాయించిన పూలమడులతో ఉన్న పార్కు మధ్య ఒక రాతి ప్రదేశం ఉంది. పార్కు చుట్టూ కందకం ఉంది. ఒక సంగీత వేదిక కూడా ఉంది.

Early every morning, Francois, the keeper's son, stopped on his way to school to say, "Bonjour, Happy Lion."

ప్రతి రోజు ఉదయం సింహ సంరక్షకుడి కొడుకు ఫ్రాంకోయిస్ బడికి వెళుతూ ఆగి,
"హేయ్, సరదా సింహం," అంటూ పలకరించేవాడు.

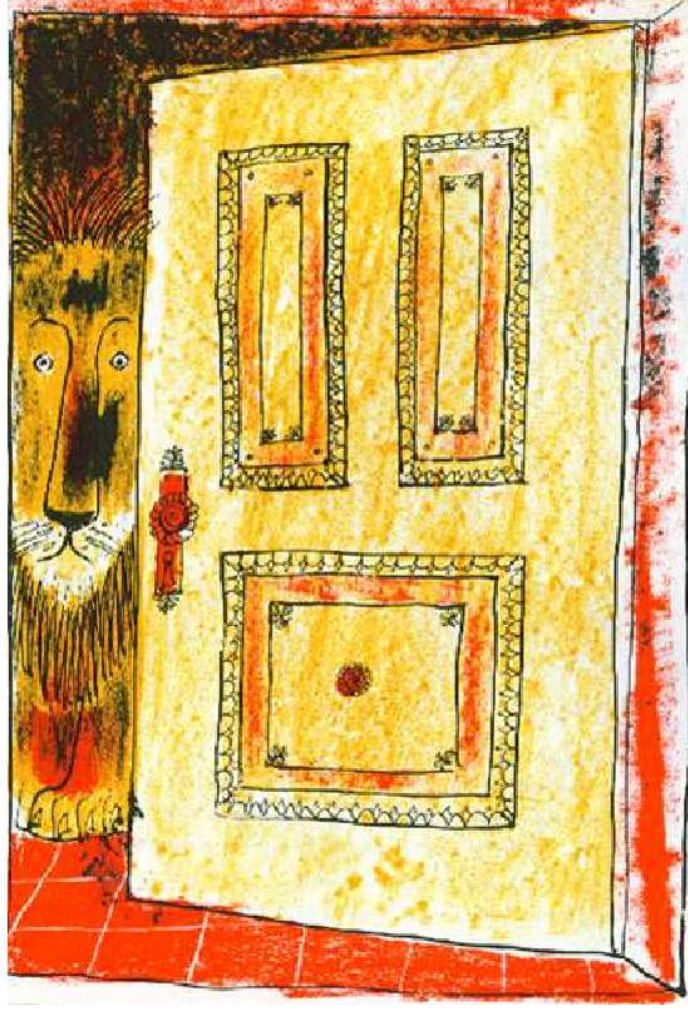
Afternoons, Monsieur Dupont, the schoolmaster, stopped on his way home to say, “*Bonjour, Happy Lion.*” Evenings, Madame Pinson, who knitted all day on the bench by the bandstand, never left without saying, “*Au revoir, Happy Lion.*”

టీచరు అయిన డ్యూపాంట్ అయ్యగారు మధ్యాహ్నాలు ఇంటికి వెళుతూ ఆగి, “హేయ్, సరదా సింహం,” అంటూ పలకరించేవారు. సంగీత వేదిక పక్కన బల్ల మీద కూర్చుని పగలంతా స్వెట్టరు అల్లే పిన్సన్ అమ్మగారు, “వెళ్ళొస్తాను, సరదా సింహం,” అని చెప్పకుండా వెళ్ళేవారు కాదు.

On summer Sundays, the town band filed into the bandstand to play waltzes and polkas. And the happy lion closed his eyes to listen. He loved music. Everyone was his friend and came to say “Bonjour” and offer meat and other tidbits. He was a happy lion.

వేసవి ఆదివారాలలో నగరం నుంచి సంగీతవాద్య బృందాలు వచ్చి వేదిక వద్ద ప్రదర్శనలు ఇచ్చేవి. సింహం కళ్లు మూసుకుని ఆ సంగీతాన్ని ఆస్వాదించేది. దానికి సంగీతం అంటే ఎంతో ఇష్టం. అందరూ దాని స్నేహితులే, వాళ్లంతా వచ్చి “హేయ్!” చెప్పేవాళ్లు, మాంసం ముక్కలు, ఇతర తిండి పదార్థాలు పెట్టేవాళ్లు. ఆ సింహం చాలా సంతోషంగా, సరదాగా ఉండేది.

One morning, the happy lion found that his keeper had forgotten to close the door of his house. “Hmm,” he said, “I don’t like that. Anyone may walk in.”

“Oh well,” he added on second thought, “maybe I will walk out myself and see my friends in town. It will be nice to return their visits.”

తన సంరక్షకుడు తన ఇంటి తలుపు వెయ్యటం మరిచిపోయాడని ఒక ఉదయం ఆ సింహం గుర్తించింది. “ఇదేమీ బాగాలేదు. ఎవరైనా లోపలికి రావచ్చు,” అని అది అనుకుంది.

“ఇదీ మంచిదే,” కాసేపు ఆలోచించిన తరువాత అనుకుంది సింహం, “నేనే బయటకు వెళ్లి నా స్నేహితులు అందరిని కలిసి వస్తాను. నన్ను చూడటానికి వాళ్లు అన్నిసార్లు వచ్చినప్పుడు నేను కూడా ఒకసారి వెళ్లి వస్తే బాగుంటుంది కదా.”

So the happy lion walked out into the park and said, "Bonjour, my friends" to the busy sparrows.

"Bonjour, Happy Lion," answered the busy sparrows. And he said, "Bonjour, my friend" to the quick red squirrel who sat on his tail and bit into a walnut.

"Bonjour, Happy Lion," said the red squirrel, hardly looking up.

ఆ సరదా సింహం జంతుశాల నుంచి బయటకు వెళ్లింది. తీరిక లేకుండా ఉన్న పిచ్చుకలను చూసి "హేయ్, మిత్రులారా," అంటూ పలకరించింది.

"హేయ్, సరదా సింహం," అంటూ తీరికలేని పిచ్చుకలు కూడా పలకరించాయి. తోక మీద కూర్చుని ఆక్రోటు పండు తింటున్న ఎర్ర ఉడతను చూసి, "హేయ్, స్నేహితుడా," అంటూ పలకరించింది.

తల ఎత్తకుండానే "హేయ్, సరదా సింహం," అంది ఉడత.

Then the happy lion went into the cobblestone street where he met Monsieur Dupont just around the corner. “Bonjour” he said, nodding in his polite lion way. “Hooooooooohhh ...” answered Monsieur Dupont, and fainted onto the sidewalk. “What a silly way to say bonjour,” said the happy lion, and he padded along on his big soft paws.

తరువాత సరదా సింహం రాళ్లు పేర్చిన బజారులోకి వెళ్లింది. బజారు మలుపులో దానికి డ్యూపాంట్ అయ్యవారు ఎదురయ్యారు. సింహం ఎప్పటిలా మర్యాదగా తల ఊపుతూ, “హేయ్,” అంటూ పలకరించింది. “హేఆ.....” అంటూ డ్యూపాంట్ అయ్యవారు స్పృహ తప్పి రోడ్డు పైన పడిపోయారు. “హేయ్ చెప్పటం ఇలాగేనా,” అనుకుంటూ సరదా సింహం మెత్తటి పంజాలతో మెల్లగా నడుచుకుంటూ ముందుకు సాగిపోయింది.

‘Bonjour, Mesdames,’ the happy lion said farther down the street when he saw three ladies he had known at the zoo.

‘Huuuuuuuuuuuhhhhhh ...’ cried the three ladies, and ran away as if an ogre were after them. ‘I can’t think,’ said the happy lion, “what makes them do that. They are always so polite at the zoo.”

కొంచెం ముందుకు వెళ్ళిన తరువాత జంతుశాలలో పరిచయమైన ముగ్గురు మహిళలు కనపడేసరికి “హేయ్ అమ్మగార్లు,” అంటూ సరదా సింహం పలకరించింది.

“హేయ్ బాబోయ్...” అని అరుస్తూ, ఏదో దెయ్యం వాళ్ళని తరుముతున్నట్టు వాళ్ళు పరిగెత్తసాగారు. “ఇలా ఎందుకు చేశారో నాకు అర్థం కావటం లేదు. జంతు ప్రదర్శనశాలలో వాళ్ళు ఎప్పుడూ ఎంతో మర్యాదగా ప్రవర్తించేవాళ్ళు,” అనుకుంది సరదా సింహం.

“Bonjour, Madame.” The happy lion nodded again when he caught up with Madame Pinson near the grocery store.

“Oo la la ... !” cried Madame Pinson, and threw her shopping bag full of vegetables into the lion’s face.

“A-a-a-a-choooooo,” sneezed the lion.

“People in this town are foolish, as I begin to see.”

కూరగాయల దుకాణం దగ్గర పిన్సన్ అమ్మగారు కనపడేసరికి “హేయ్, అమ్మగారు,” అంటూ సరదా సింహం పలకరించింది.

“ఓరి నాయనోయ్...!” అంటూ అరుస్తూ పిన్సన్ అమ్మగారు కూరగాయల సంచిని సింహం ముఖం మీదకి విసిరేసింది.

“హాచ్!” అంటూ సింహం తుమ్మింది.

“ఈ పట్టణంలోని ప్రజలు పిచ్చివాళ్లని అర్థమౌతోంది,” అని అనుకుంది సింహం.

Now the lion began to hear the joyous sounds of a military march.

He turned around the next corner, and there was the town band, marching down the street between two lines of people.

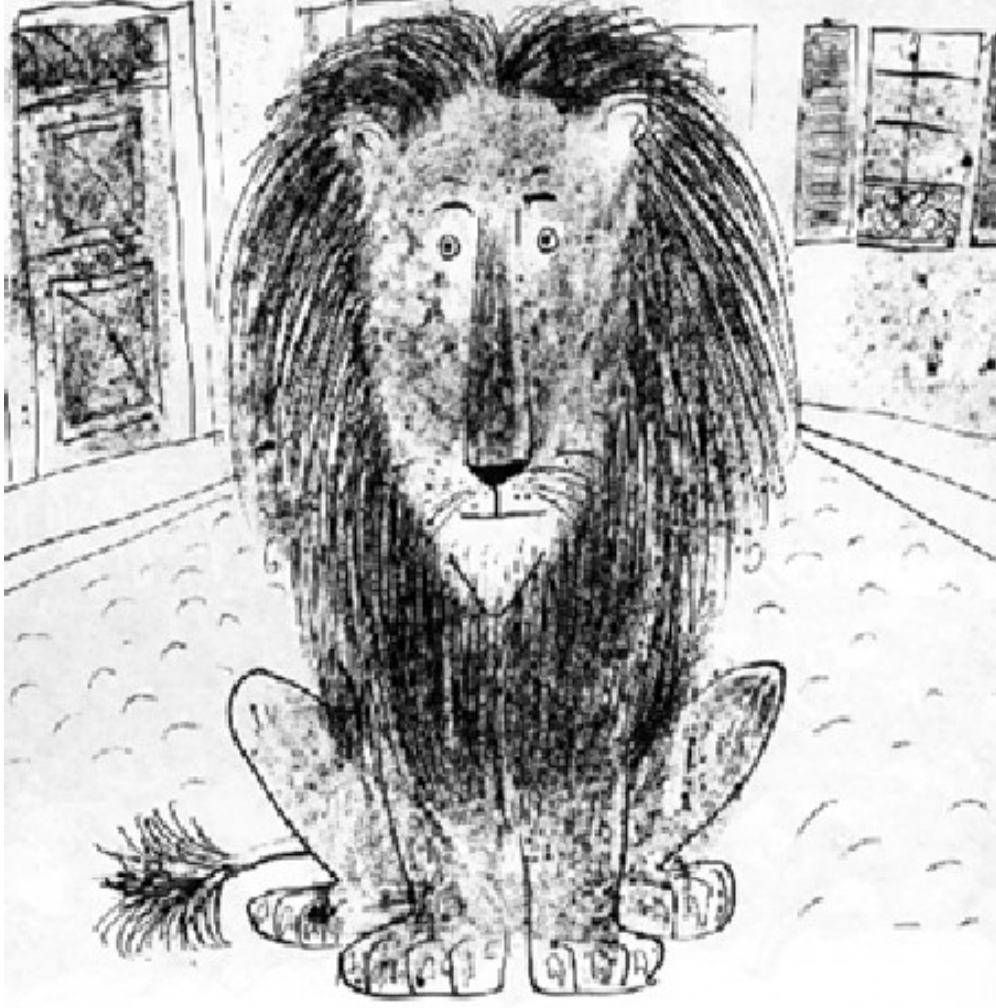
Ratatatum ratata ratatatum ratatata boom boom.

Before the lion could even nod and say, “Bonjour” the music became screams and yells.

What a hubbub! Musicians and spectators tumbled into one another in their flight toward doorways and sidewalk cafes. Soon the street was empty and silent.

అప్పుడు సింహానికి సైనిక కవాతు శబ్దాలు వినిపించసాగాయి. మలుపు తిరిగి చూస్తే రెండు వరసల్లో ఉన్న ప్రజల మధ్య ప్రదర్శన ఇస్తూ ముందుకు సాగుతున్న పట్టణ సంగీతవాద్య బృందం కనిపించింది. ఢండడ ఢుండుం ఢండడ... ఢండడ ఢండుం బూమ్ బూమ్. సింహం తల ఊపి “హేయ్,” అని చెప్పే లోపే సంగీతం కాస్తా అరుపులు, కేకలు కిందకి మారిపోయింది.

ఎంత గందరగోళం! ఒకరి కాళ్లు ఒకరు తొక్కుకుంటూ సంగీతకారులూ, ప్రేక్షకులూ పక్క సందులలోకి, ఇళ్లలోకి పరిగెత్తసాగారు. క్షణాల్లో బజారు అంతా ఖాళీ అయ్యి, నిశ్శబ్దంగా మారిపోయింది.

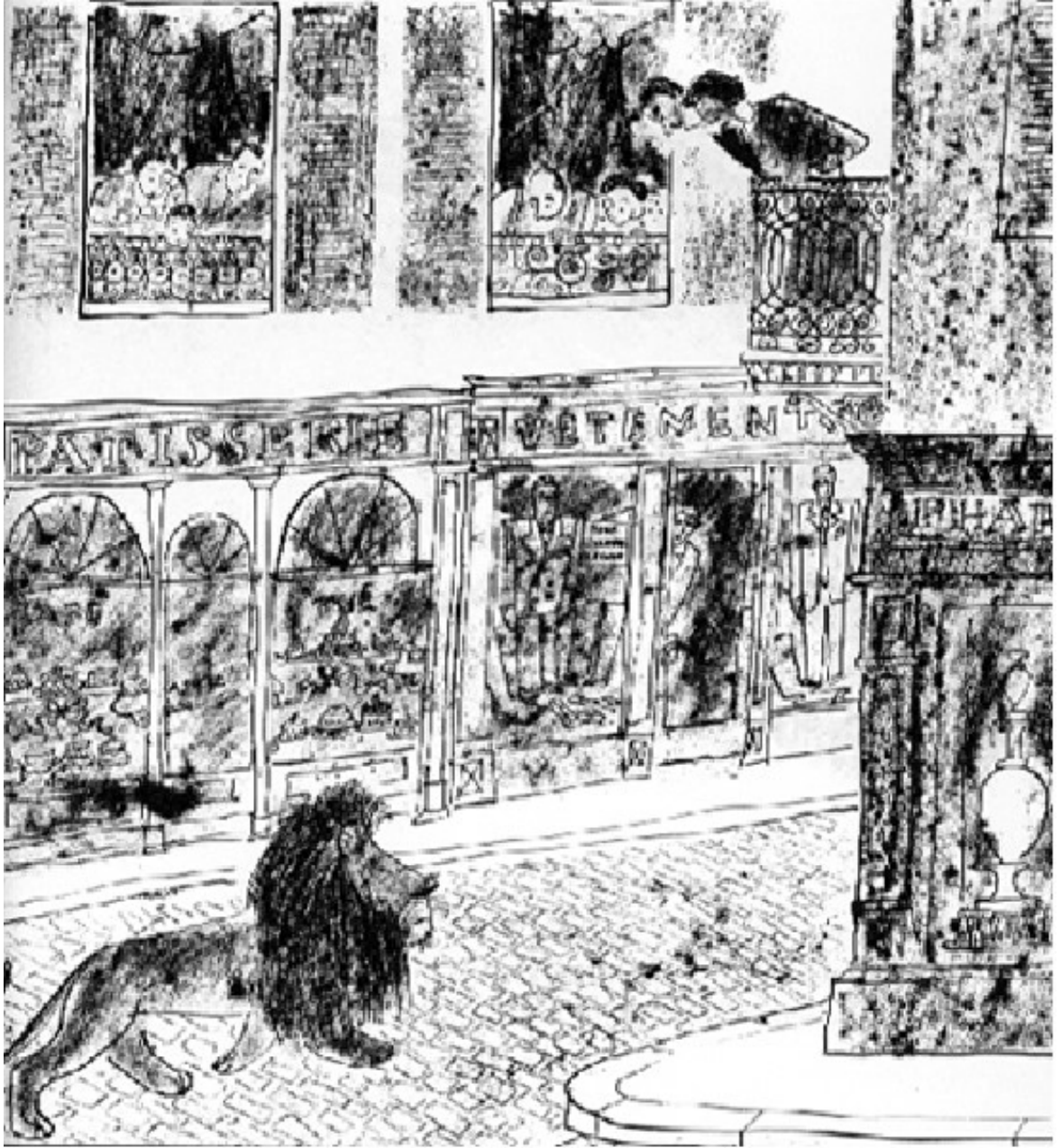

The lion sat down and meditated. "I suppose," he said, "this must be the way people behave when they are not at the zoo."

Then he got up and went on with his stroll in search of a friend, who would not faint, or scream, or run away.

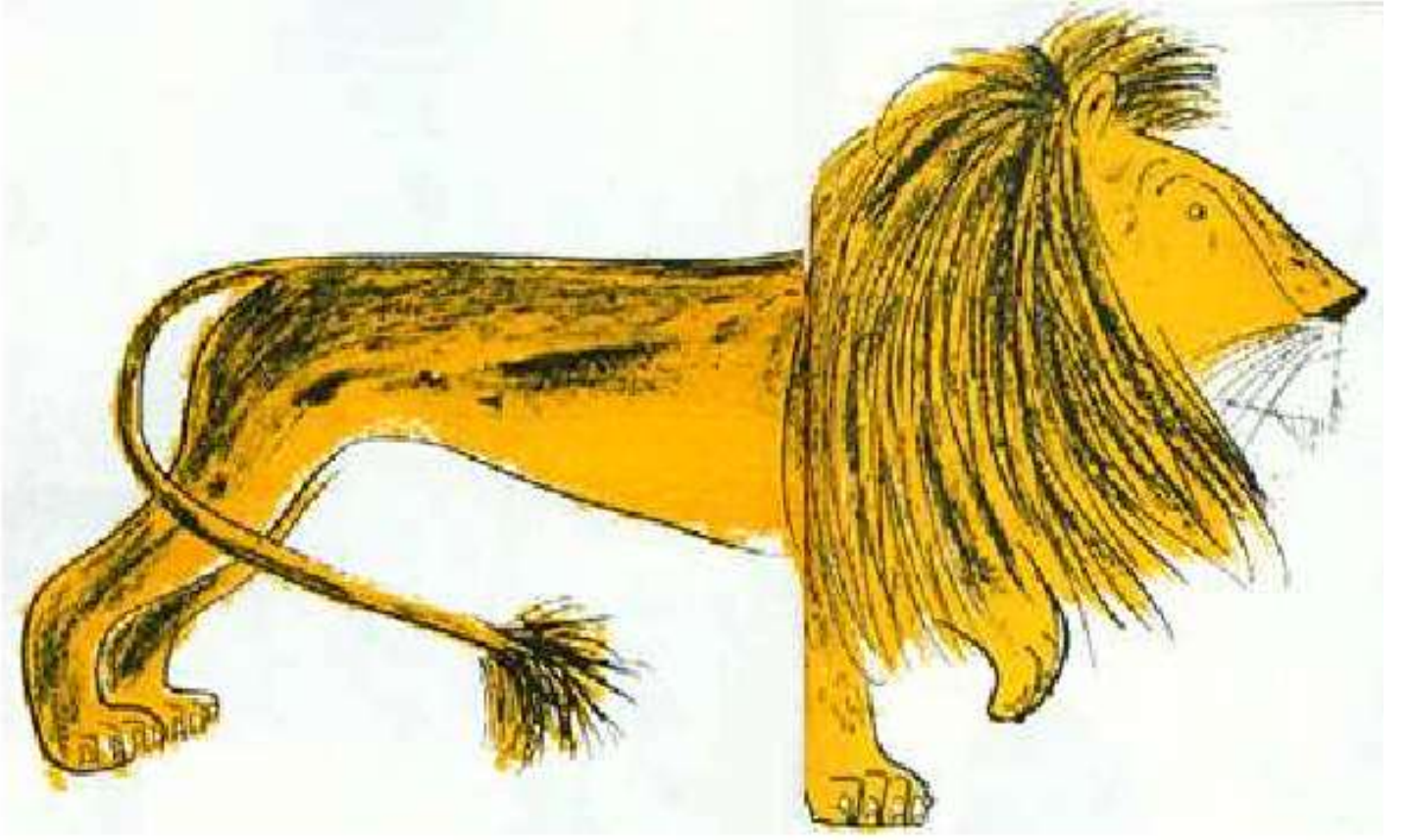
సింహం కూర్చుని ఆలోచించసాగింది. "జంతుప్రదర్శనశాల బయట మనుషులు ఇలాగే ప్రవర్తిస్తారనుకుంటా," అని అది అనుకుంది.

తరువాత అది లేచి తనని చూసి స్పృహ తప్పని, అరవని, పారిపోని మిత్రుడిని వెతుక్కుంటూ ముందుకు వెళ్లసాగింది.

But the only people he saw were pointing at him excitedly from the highest windows and balconies.

పై అంతుస్తుల్లోంచి, కిటికీలలోంచి తనకేసి ఉత్సాహంగా చూపించే వాళ్లు తప్పించి ఇంకెవ్వరూ దానికి కనపడలేదు.

Now what was this new noise the lion heard? “Tootooooooooot...
hooooooooooooooooooot...” went that noise.

“Hoooooooo tooooooTOOOOOOOOOHHHOOOOT ...” and it grew more
and more noisy. “It may be the wind,” said the lion. “Unless it is the
monkeys from the zoo, all of them taking a stroll.”

అంతలో సింహానికి ఏదో వింత శబ్దం వినిపించసాగింది. “టూట్ టూట్....
హూట్టూట్టూట్...” అది దేని శబ్దం? “హూట్టూట్టూట్... టూట్ టూట్...” రాను
రాను ఆ శబ్దం పెద్దది కాసాగింది. “అది గాలి శబ్దమేమో,” అనుకుంది సింహం, “అది
కాకపోతే జంతుశాలలోని కోతులన్నీ వ్యాహ్యళికి బయలుదేరి ఉండాలి.”

All of a sudden a big red fire engine burst out of a side street, and came to a stop not too, too far from the lion. Then a big van came backing up on the other side of him with its back door wide open. The lion just sat down very quietly, for he did not want to miss what was going to happen.

The firemen got off the fire engine and advanced very, very slowly toward the lion, pulling their big fire hose along.

ఉన్నట్టుండి అగ్నిమాపక దళ ఎర్రటి, పెద్ద వాహనం వేగంగా వచ్చి సింహానికి కొంచెం దూరంలో ఆగింది. అంతలోనే మరొక పెద్ద వాహనం వచ్చి సింహానికి రెండవ వైపు ఆగింది. దాని వెనక తలుపులు పూర్తిగా తెరిచి ఉన్నాయి. ఏం జరుగుతోందో చూద్దామన్న ఆసక్తితో సింహం మెల్లగా కింద కూర్చుంది. అగ్నిమాపక వాహనం నుంచి అగ్నిమాపక దళం కిందకి దిగింది. నీటి గొట్టాన్ని లాగుతూ వాళ్లు మెల్లగా ముందుకి కదలసాగారు.

Very slowly they came closer... and closer... and the fire hose crawled on like a long snake, longer and longer . . . SUDDENLY, behind the lion, a little voice cried, "Bonjour, Happy Lion."

వాళ్లు మెల్లగా దగ్గరికి... మరింత దగ్గరికి రాసాగారు. వాళ్లతోపాటు నీటి గొట్టం పెద్ద పాము లాగా సాగుతూ, పాకుతోంది... ఉన్నట్టుండి సింహం వెనకవైపు నుంచి, "హేయ్, సింహ మిత్రమా," అన్న చిన్న గొంతు వినపడింది.

It was Francois, the keeper's son, on his way home from school! He had seen the lion and had come running to him. The happy lion was so VERY HAPPY to meet a friend who did not run and who said "Bonjour" that he forgot all about the firemen.

బడి నుంచి తిరిగి వస్తున్న, జంతుశాలలో తన సురక్షకుడి కొడుకు ఫ్రాంకోయిస్ గొంతు అది! సింహాన్ని చూసి అతడు పరిగెత్తుకుంటూ రాసాగాడు. తనని చూసి పారిపోకుండా "హేయ్," అని పలకరించిన మిత్రుడిని చూసి సరదా సింహం నిజంగా చాలా సంతోషించింది. ఆ సంతోషంలో అది అగ్నిమాపక దళం గురించి మరిచిపోయింది.

And he never found out what they were going to do, because Francois put his hand on the lion's great mane and said, "Let's walk back to the park together."

"Yes, let's," purred the happy lion.

సింహం అందమైన జులు మీద చెయ్యి వేసి, "పద, జంతుశాల దాకా నడుచుకుంటూ వెళదాం," అన్నాడు ఫ్రాంకోయిస్. "పద, వెళదాం," అంది సింహం. దాంతో అగ్నిమాపక దళం వాళ్లు ఏం చెయ్యబోయారో దానికి ఎప్పటికీ తెలియదు.

So Francois and the happy lion walked back to the zoo. The firemen followed behind in the fire engine, and the people on the balconies and in the high windows shouted at last, “BONJOUR! HAPPY LION!”

సరదా సింహం, ఫ్రాంకోయిస్ కలిసి జంతుప్రదర్శనశాలకు నడుచుకుంటూ వెళ్లసాగారు. వాళ్ల వెనకే అగ్నిమాపక వాహనం అనుసరించింది. ఎత్తైన బాల్కనీలలో, కిటికీల వెనక ఉన్న ప్రజలు చివరికి “హేయ్! సరదా సింహం!” అంటూ అరిచారు.

From then on the happy lion got the best tidbits the town saved for him. But if you opened his door he would not wish to go out visiting again. He was happier to sit in his rock garden while on the other side of the moat Monsieur Dupont, Madame Pinson, and all his old friends came again like polite and sensible people to say “Bonjour, Happy Lion.”

But he was happiest when he saw Francois walk through the park every afternoon on his way home from school. Then he swished his tail for joy, for Francois remained always his dearest friend.

ఆ తరువాత నుంచి సరదా సింహానికి నగరం నుంచి మంచి తినుబండారాలు లభించసాగాయి. అయితే, ఇప్పుడు తలుపు తెరిచి ఉన్నా సరే నగరంలోకి వెళ్లాలని దానికి లేదు. తన తోటలో తాను ఉండి మోటాకి అవతలి వైపున డ్యూపాంట్ అయ్యవారు, పిన్సన్ అమ్మగారు, ఇంకా ఇతర పాత మిత్రులు మర్యాద తెలిసిన వాళ్లలాగా వచ్చి, “హేయ్, సరదా సింహం,” అని పలకరించటమే బాగుంది.

ప్రతి మధ్యాహ్నం బడి నుంచి ఇంటికి వెళుతూ వచ్చే ఫ్రాంకోయిస్‌ని చూసి, సింహం చాలా సంతోషిస్తుంది. అందరిలోకి ఫ్రాంకోయిస్ ప్రాణ స్నేహితుడు కావటంతో ఆనందంతో అది తన తోకను సంతోషంగా ఊపేది.